

YURT ABDAL

uzaklaşır herkes
sessiz harfler gibi
düşünce yollara
bir yurtsuz abdal

burada havalar ılık
yürekte yanmış göz
içlenir bir dergâh
başkasının yalnızlığında

gitmek bunca zahmet
ki yalnızlık açık kutu
aranır pencerelerde
saksı misali yüzler

şimdi kederlidir, ekmekler
suyun berraklığı katran
toprak, hüznün, şiir ve cevher
bilakis utanıyor, kendinden

ve biz ki bir geniş ova
kısılıyor mesafesi, bakışların
bu kadar dilberken lügatimiz
nasıl yurtsuz kalır bir abdal?